

Từ bao ngàn năm, người Tàu cho dân tộc Đại Hán của họ là văn minh nhất,

đất nước Trung Hoa là trung tâm của thế giới, các nước chung quanh là man di, cần phải đem người Tàu đô hộ và khai hóa.

Thời lập quốc, đời thời Đại Hùng Vương, theo Việt Kiều Thuyết ghi chép thì người Tàu gọi người Việt là Man, nghĩa là man di mại rợ, mà cớ do dân Lạc Việt có trình độ văn minh không thua kém hay còn hơn nước Tàu trong vài lãnh vực. Chẳng hạn, dân Bách Việt đã sớm biết đúc đồng, trồng lúa nước, xé da làm voi, nên bọn hàng loạt tên bọn người mại rợ trong chiến tranh, áo giáp bọn mây giúp nên khi lội qua sông mà người Tàu phải học hỏi. Việt Kiều Thuyết viết: “Man di xưa là nước Nam Việt thời Tần rất mạnh, và phép dùng nước lội càng giỏi hơn, mới phát tên bọn người xuyên qua hơn chục người”.

Vì sống kề bên nước khác nên dễ dàng tham vọng bá chủ với nhiều mưu mô thâm hiểm, dân Việt từ ngàn xưa phải uyển chuyển đổi phỏ, khi phải xé da người chiến tranh du kích, khi phải dùng tài năng giao tiếp với người nước ngoài.

Chiến tranh xâm lược là niềm vui của mọi công dân, lịch sử còn ghi lại những lời nói khi người khác nói “Tôi muốn cái của bạn gió mạnh, đập làn sóng dữ, chém cá tròng kinh hoàng biển Đông, quét sạch bọn cồi đen của dân ra khỏi nơi đầm lầy, chẳng thêm bớt chút gì của người đi cúi đầu con người làm thì thiếp người ta” của bà Triệu Thị Thục, hay “Ta thà làm quốc gia Nam, chẳng thêm làm vâng người Bắc. Ta đã biết biết thì có mặt chết mà thôi, can gì mà phải học hỏi người” của Trần Bình Trọng; hay “Nếu bạn học muốn hàng, xin hãy chém đầu thần trước đã” của Trần Hưng Đạo, hay “Đầu tôi chôn ở xứ người đất, xin bạn đừng lo” của Trần Thủ Độ (Việt Nam Sử Lược, Trần Trọng Kim). Niềm vui bảo vệ tổ quốc không phân biệt tuổi tác, thế hệ qua sự quy tụ tâm của

các bộ lão trong họ i ngh&# Di&#n H&#ng, qua hành đ&#ng c&#m h&#n gi&#c Nguyên mà bóp nát trái cam c&#a c&#u bé Tr&#n Qu&#c To&#n, và ngay c&# c&#u bé 3 tu&#i Phù Đ&#ng Thiên V&#ng cũng v&#n mình thành ng&#i l&#n đ&# đ&#i gi&#c Ân ra ngoài b&# c&#i.

Đ&# c&# đ&#ng tình th&#n yêu n&#c và chính nghĩa bảo v&# t&# qu&#c, t&# tiên ta đã x&# đ&#ng chi&#n tranh chính tr&#, n&#c Tàu không có lý do gì đ&# xâm l&#c n&#c ta, nh&# câu nói kh&#ng đ&# nh n&#n đ&#c l&#p c&#a qu&#c gia n&#c Vi&#t c&#a Lý Th&#ng Ki&#t:

*Nam Qu&#c S&#n Hà Nam Đ&# c&#
Tuy&#t nhiên đ&#nh ph&#n t&#i Thiên th&#
Nh&# hà ngh&#ch l&# lai xâm ph&#m
Nh&# đ&#ng hành khan th&# b&#i h&#.
(Lý Th&#ng Ki&#t)*

hay các câu trong trong bài h&#ch “Bình Ngô Đ&#i Cáo” c&#a Nguy&#n Tr&#i,

....

*Nh&# n&#c Đ&#i Vi&#t ta t&# tr&#c,
V&#n x&#ng n&#n văn h&#n đã lâu,
N&#c non b&# c&#i đã chia,
Phong t&#c B&#c Nam cũng khác;
T&# Tr&#u, Đ&#nh, Lý, Tr&#n; bao đ&#i xây n&#n đ&#c l&#p;
Cùng Hán, Đ&#ng, T&#ng, Nguyên; m&#i bên hùng c&# m&#t ph&#ng;
Tuy m&#nh y&#u có lúc khác nhau,
Song hào ki&#t th&#i nào cũng có.*

....

(Trích t&# Bình Ngô Đ&#i Cáo c&#a Nguy&#n Tr&#i, b&#n d&#ch Ngô T&#t T&#).

Ngoài vi&#c c&# đ&#ng tình th&#n ch&#ng ngo&#i xâm qua l&#i nói hay th&# văn, và l&#i h&#ch, t&# tiên ta còn x&# đ&#ng các chuy&#n có v&# th&#n tho&#i cho chi&#n tranh chính tr&#. Chúng ta ai cũng bi&#t chuy&#n Phù Đ&#ng Thiên V&#ng, chi&#c n&# th&#n trong huy&#n tho&#i M&# Châu Tr&#ng Th&#y, hay vua Lê L&#i đ&#c th&#n Kim Qui trao g&#m báu (Hãy đ&#c Chuy&#n Con Rùa). Trong l&#ch s&# Vi&#t Nam, cũng còn ghi nhi&#u huy&#n tho&#i l&#ch s&# khác trong chi&#n tranh du kích v&#i quân Tàu đ&# tranh th&# s&# ũng h&# c&#a toàn dân.

Lĩnh Nam Chích Quái nói v&# L&#c Long Quân, trong đó k&#: "H&# dân có vi&#c l&#i l&#n ti&#ng g&#i Long Quân r&#ng "B&# i, b&# i đâu mà không l&#i c&#u chúng con". Long Quân t&#i ngay. S&# linh hi&#n c&#m &#ng c&#a Long Quân, ng&#i đ&#i không th&# l&#ng n&#i".

Lý Bí ch&#ng quân nhà L&#ng, lên ngôi vào tháng 2 năm 544, x&#ng Nam Vi&#t Đ&#, qu&#c hi&#u V&#n Xuân, có nghĩa “ý mong x&# t&#c đ&#c b&#n v&#ng muôn đ&#i” (Đ&#i Vi&#t S&# Ký toàn Th&#). Nhà L&#ng c&# t&#ng Tr&#n Bá Tiên xâm l&#c n&#c V&#n Xuân. Lý Nam Đ&# thua và ch&#y đ&#n đ&#ng Khu&#t Liêu (546), r&#i ch&#t &# đó (4/548). Anh c&#a ông là Lý Thiên B&#o ch&#y đ&#c vào C&#u Chân, tìm đ&#ng kh&#i nghĩa.

Nghe tin Lý Nam Đế mất, tướng Triu Quang Phc, xng vng hiu Triu Vi t Vng, dùng du kích chiến tấn công Đm D Trch, thu c Chu Diên (thu c huyện Khoái Châu, Hng Yên bây giờ), đánh v quân Lng. Theo truyện thuyết, Triu Quang Phc ăn chay, lập đàn cầu đ o gi a đm thì th y Ch Đng T c i r ng hi n xu ng cho móng r ng g n trên mũ đầu mâu, nh đó đánh đầu th ng đó, l y l i thành Long Biên (Hà N i bây giờ). Quân Lng ch y v Tàu, Triu Quang Phc làm vua t i năm 571.

Trong lúc đó, theo Vi t Đin U Linh T p, Lý Thiên B o ch y đ n đ ng Dã Năng thu c C u Chân, t i ngu n con sông Đào giang (Sông Mã?). Ông th y vùng này xinh đ p, đ t đai r ng l n và m u m có nhi u s n v t, bèn xây m t cái thành l i đây. Dân chúng nghe ti ng quy t theo càng ngày càng đông, đ c năng lan ra kh p n i xa g n. Đ t n c Dã Năng t đó đ c thành l p và Thiên B o đ c tôn làm Đào Lang vng. Khi ông m t năm 555, không có ng i th a k , m i ng i bèn tôn t c t ng Lý Ph t T lên thay. Lý Ph t T r i đ ng v đ ng b ng. Lý Ph t T cho con trai là Nhã Lang l y con gái Triu Quang Phc là C o N ng. Nhã Lang l a C o N ng đánh c p móng r ng r i tr n v v i cha m u đem quân đánh Triu Quang Phc. Năm 571, Lý Ph t T đem quân đánh úp Triu Quang Phc, chiếm l y c n c, đóng đô Phong Châu. Làm vua đ c 32 năm thì b nhà Tùy xâm lăng, di t, và n c ta l i vào tròng đô h c a Tàu (năm 602).

Truyện thuyết n c Dã Năng t ng t nh huy n tho i Đào Nguyên c a Tàu. Ta không bi t huy n tho i Dã Năng Đào Nguyên đ c chính Lý Ph t T x đ ng hay là các s gia đ i sau đ a ra đ bi n minh cho vi c gi t Triu Quang Phc. Tuy nhiên, đây qu là m t bi n pháp tuyên truyền h u hi u nh t. Lý Thiên B o b ch y vào r ng núi C u Chân và m t tích trong nhi u năm không có liên l c gì v i vùng đ ng b ng, và đ Triu Quang Phc đ n đ c ch ng quân xâm l c. Lý Ph t T v v y ph i đ a ra m t gi i thích nào đó khi n cho dân chúng chấp nh n s chính th ng c a mình khi chiếm l i thành qu ch ng quân Tàu c a Triu Quang Phc. M t n i nh là Đào Nguyên chính là m t n i lý t ng, m t thiên đàng n i tiên c nh, khi đó con ng i không bi t chuy n gì x y ra đ i tr n th . B ng cách mô t khu đ ng Dã Năng h u nh gi ng h t Đào Nguyên c a Tàu, Lý Ph t T đã kh ng đ nh Dã Năng và Đào Nguyên đ u là hai n i bên ngoài tr n th và vì v y Ông không bi t t tr n th có Triu Quang Phc đánh đ u i đ c quân Tàu, và khi tr l i tr n th Ông m i là chính th ng đ th a nghi p đ vng t Lý Nam Đế.

Đ đ phá quan ni m là dân Tàu tài gi i h n do ng i Hán tuyên truyền, t tiên ta đã đ t ra huy n tho i Lý Ông Tr ng, ch ng minh r ng dân Vi t tài gi i h n.

Theo Lĩnh Nam Chích Quái, vào th i An D ng Vng (257 -205 tr c Tây L ch), vua Hùng th 18, Lý Ông Tr ng (tên Lý Thân), huy n T Liêm, là m t ng i kh ng l , có s c m nh phi th ng. Có l n th y hai con trâu đ c đang húc nhau, ông nh y vào gi a, dùng hai tay, m i tay n m s ng m t con trâu mà kéo ra th t xa. Nhân T n Th y Hoàng mu n mang quân sang xâm l c, An D ng Vng bèn mang ông sang c ng nhà T n đ c u hòa. Th y Lý Ông Tr ng to l n, kh e m nh, l i gi i v , Vua T n cho đ u v i các v sĩ Tàu thì Ông l n l t v t ngã m i ng i. Th y Hoàng m ng l m phong ông làm ch c T L Hi u Úy. Ông giúp T n thôn tính thiên h , lập nhi u công to, ông đ c Th y Hoàng sai mang quân tr n đ t Lâm Thao, uy danh l ng l y, Hung Nô không dám xâm ph m. Sau ông cáo lão v l i L cVi t. Hung Nô l i xâm ph m, Th y Hoàng cho ng i v i ông qua Tàu, ông không ch u tr n vào r ng. Th y Hoàng cho đúc

đáng đáng táng cáa ông & ngoài cáa Kim Mã, kinh thành Hàm Đáng, trong báng có chá tráng, cháa đáng cáng cháng đáng làm chân tay cá đáng. Hung Nô trông tháy táng ông còn sáng, không dám phám bá cái náng cá Tán náa. Lý Ông Tráng đáng cáng đáng i Tàu tôn thá.

Huyán thoái Lý Ông Tráng không chá đáng & đáng, mà còn tiáp tác nhiáu thá ká sau đó.

Đái Đác Tông nhà Đáng, niên hiáu Trinh Nguyên năm đáu (khoáng thá ká thá 7 sau Thiên Chúa), Tráu Xáng qua Đá Há náng cá An Nam. Tráng Nguyên đáng tháy cùng Lý Ông Tráng nói chuyán trá dân, và giáng luán sách Xuân Thu, Tá truyán, nhân đó Tráu Xáng mái hái thăm nhà cũ cáa ông hái xáa. Khi đán viáng thì chá tháy mù khói ngang trái, sông náng máng máng, ráu phong đáng đá, xanh rái cáng hoang, mát máng nhán ván phát phá trên đáng cá thôn hoa ráng. Tráu Xáng mái láp lái đán thá, xáng cao láu lán, rái chuán bá lá vát đáng đán tá.

Theo Viát Đáu U Linh Táp, lúc Cao Bián (821-887) đánh náng cá Nam Chiáu, ông Tráng tháng hián linh trá giúp. Cao Bián láy làm kinh đá, sai thá tráng tu tráng lá hán xáa, và cháng khác táng gá son tháp giáng nhá thác mà đáng lá vát đán tá, tá đó, háng háa không khi nào hát. Đán này nay thuác huyán Tá Liêm, gán Hà Nái.

Mát nhán vát khác đáng cá Cao Bián cho thá pháng là Cao Lá, ngái Viát mà tá tián nhiáu đái tráng cáng pháng bác đán. Chính Cao Lá là ngái làm ra náng thán cho An Đáng Váng. Theo Viát Đáng U Linh Táp, mát đáng Cao Bián náng máng tháy Cao Lá đán nói chuyán. Bián ráng Cao Lá bá các Lác táng đáng pha náng bá An Đáng Váng giát, Bián hái Cao Lá vì sao lái bá các Lác táng thù ghát đán nhá váy, thì đáng Lá cho biát chá vì ông ta là ngái gác pháng bác (tác gác Tàu) cho nán không đáng cáng các Lác táng cháp nhán. Cao Bián là mát nháa đáa lý, biát phong tháy, biát làm báa yám âám binh, dùng âám binh đáng phá núi, đáng sông, biát cái đáng giáy đáng kháp láng thá Viát Nam trán yám long máng đáng váng, đáng dân Viát không tháng đáng, mái mái làm nô lá cho Tàu.

Đáng đáng phá lòng đáng tin cáa dân Viát vào tài Cao Bián, tá tián ta đáng ra huyán thoái Thán sông Tô Lách (Hà Nái) cao tay &ng hán, đáng háng nhác tài cán cáa Cao Bián và đó là lý do tái sao Bián phái tráng vá Tàu trong thát bái. Theo Lĩnh Nam Chách Quái và Viát Đáng U Linh Táp, mát buái sáng, Bián ra đáng trên thành, nhìn ra sông Tô Lách tháy mát trán gió lán nái lán, sóng náng cuán cuán, mây trái máng mát, có mát đáng nhán đáng trên mát náng cáng, mình cao hai tráng, mác áo vàng, đái mũ táa tay cáng hát vàng rác rá trên mát khoáng trái, cháp chán lán xuáng trong không gian. Mát trái lán đán ba con sáng, khí mây ván còn cháa tan. Bián rát kinh đá, muán yám thán. Đáng náng máng tháy thán đán báng ráng:

“Cháng yám ta, ta là tinh Long Đáng đáng đáng các đáa linh, ông xây thành & đáng, ta cháa đáng cáng pán tái xem đó thôi, ta có sáng gì báa phép”. Bián kinh hãi. Sáng hôm sau, cho láp đán, niám chú, láy kim đáng thiát phù đáng yám. Đáng hôm đó sám đáng &ng máng, gió máa đáng đáng, đát trái u ám, thán táng hò reo, kinh thiên đáng đáa. Trong khoáng khác, kim đáng thiát phù bán ra khái mát đát bián thành tro, bay tan trong không. Bián kinh hãi nói ráng: “Xáng này có thán linh đá, & lâu chác chuác láy tại vá”. Và Cao Bián vái xáng khăn gói vá Tàu.

Đáng nhá Cao Bián nói, náng cáng ta có đáa linh, nhân kiát. Náng cáng nào có ý đáng nháng xâm láng cáng

nác Viát, háy đác lái lách sá các trán chián ở Chi Lăng cáa Lê Lái, hai trán Bách Đáng Giang cáa Ngô Quyán và Trán Háng Đáo, trán Đáng Đa cáa Quang Trung đá khái chuác nái nhác phái chui vào áng đáng cháy trán. Bián Đáng sá là má chôn cáa quân xâm lác trong táng lái.

Tài liáu trích dán:

Viát Nam Sá Lác – Trán Tráng Kim

Nhìn lái Sá Viát- Tá tián sá đán tá chá. Tián sá Lê Mánh Hùng. Tá háp xuát bán Mián Đáng Hoa Ká. 2007.

Trán-Đáng Háng & Nguyán Thá Kim-Thu